

[Finansministeren.]

faa en i hvert Fald for Hovedsynspunkternes Vedkommende let Gang gennem dette høje Ting og gennem Rigsdagen i det hele taget, selv om det for visse Enkeltheds Vedkommende skulde vise sig nødvendigt at foretage Ændringer.

At der i den Diskussion ude i Befolkningen, som har været i Gang, efter at disse Forslag er blevet forelagt, har været hævdet andre Synspunkter, er ikke overraskende. Der er nævnt som et Hovedsynspunkt, at hvis vi blot kan holde vor Investeringskontrol, vort Prisstop og vort Lønstop, er det ikke farligt med de ledige Penge. Men dette at holde et Prisstop og derigennem et Lønstop er i sig selv en saa vanskelig Opgave, at man vilde handle letsindigt, dersom man intet gjorde for at støtte og underbygge det Arbejde, som maa gøres for at holde denne Dæmning. Det var vist det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der brugte Udtrykket „Dæmning“ om det Prisstop og det Lønstop, vi hidtil har holdt, og jeg synes, det er et godt Billede at anvende. Selv om en Dæmning er opført nok saa godt, og selv om Dæmningens Bygmester føler sig nok saa sikker paa, at han har bygget sin Dæmning af godt og solidt Materiale, handler han dog klogt, om han, naar han ser Floden svulme op, søger at lede den opsvulmende Flod ad andre Veje for derved at gøre den endnu sikrere, og det er det, man tilsiger med de Lovforslag, som i Dag paa den Maade, som sket er, har faaet principiel Tilslutning her i dette høje Ting gennem de fleste af de Udtalelser, som er fremsat af ærede Ordførere.

Med Hensyn til disse principielle Udtalelser skal jeg i øvrigt kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var ikke enig med mig om Forudsætningerne for Anvendelsen af Pengene i Konjunkturfonden eller Opsparingsfonden, hvad man nu vil kalde den, idet det ærede Medlem ikke vilde have, at Pengene skulde gaa til Løsning af nye Opgaver, men til Løsning af Opgaver, som Staten allerede havde paataget sig, men endnu ikke havde afviklet. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg tror nu ikke, at der er saa stor Forskel mellem det ærede Medlems og mit Synspunkt i denne Sag. Det er klart, at disse Midler ikke skal bruges til at stimulere Finansstyret og Rigsdagen til at tage nye Opgaver op; men hvis nye Opgaver uafviseligt melder sig paa det ene eller andet Omraade, efterhaanden som Udviklingen skrider frem, og maaske særligt

ved Krigens Ophør, f. Eks. paa det arbejdsmæssige Omraade, maa de i høj Grad behandles efter samme Synspunkt som de Opgaver, Staten allerede har paataget sig, saa i Realiteten vil denne Divergens ikke spille nogen Rolle. Men i øvrigt er det, som jeg sagde i min Forelæggelsestale, ikke Tidspunktet til at tage Bestemmelse herom. Det afgøres ved Lov, og til den Tid vil man kunne tage Stilling til, hvorledes Formaålet skal udformes.

Det samme ærede Medlem pegede paa Nødvendigheden af at gøre Statens finansielle Stilling til Genstand for alvorlig Overvejelse. Det ærede Medlem udtalte, at mange mener, at Staten sidder særdeles godt i det, men at han havde en ganske anden Opfattelse. Jeg kan slutte mig til det ærede Medlems Opfattelse af Statens finansielle Stilling med Hensyn til det fremtidige. Det er rigtigt, at Statens Risiko er voksende, og at de Overskud, der har været, ikke maa forlede os til at tro, at vi kan tillade os en hvilken som helst Udgift. Vi har ingenlunde ført Afskrivningerne frem til et Punkt, som er særlig rigtigt. Tværtimod. Der henstaar f. Eks. af Beskæftigelsesfondens Millioner endnu 170 Millioner uafskrevet, og saaledes ogsaa paa andre Punkter, hvor Indtægterne er flydt rigeligt ind, og det havde været rigtigere at flytte Afskrivningerne længere frem, end vi faktisk har gjort.

Jeg forstaar udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard saa stærkt lægger Vægt paa et Resultat af Forhandlingerne om et kombineret Løn- og Prisstop, og paa det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorvidt Regeringen var klar over, at en saadan Ordning maa fremmes, og at det kræver Regeringens Medvirken, skal jeg svare, at det er Regeringen fuldt ud klar over. Disse Forhandlinger føres, og de tilstræber at opnaa et frivilligt Grundlag for en Aftale herom. Kan der ikke opnaas en saadan, maa vi tage Stilling til den Situation, som i saa Fald indtræder. I øvrigt gaar jeg ud fra, at Handelsministeren i det Udvalg, som bliver nedsat til denne Sags videre Behandling, vil give alle Oplysninger om Resultatet af disse Forhandlinger paa nærværende Tidspunkt.

Til det ærede Medlem Hr. Bangsted skal jeg sige, at det er sikkert rigtigt, at vi, efterhaanden som Udviklingen skifter, skal gaa til endnu videregaaende Foranstaltninger, men jeg tror ikke, at Tidspunktet til at drøfte, hvori de skal bestaa, er inde nu. Jeg mener, at vi skal forsøge nu kun at gennemføre de foreliggende Forslag med